

regn – udledning fra de såkaldte regnbetingede udløb.

En ofte anvendt metode til at reducere udledningen fra de regnbetingede udløb er at etablere bassiner; således at antallet af overløb og størrelsen af disse nedsættes. En kommune kan også vælge f.eks. at separere kloaksystemet, således at der ikke udledes sammenblandet spildevand og regnvand.

Det kan generelt være en fordel at lave en samlet plan for de regnbetingede udløb, således at flere udløb vurderes under ét. F.eks. vil det ofte være både miljømæssigt og økonomisk fordelagtigt at nedlægge flere spredte udløb og samle udledningen i ét udløb, der forsynes med bassin.

Med hensyn til håndhævelse over for kommunale udledningstilladelser kan det oplyses, at amterne i medfør af miljøbeskyttelsesloven har pligt til at skride ind over for udledninger, der er i strid med tilladelsen.

Miljøstyrelsen har ved telefonisk henvendelse til Nordjyllands Amt fået oplyst, at Løkken-Vrå Kommune har udarbejdet et forslag til spildevandsplan, der opererer med en strammere tidsplan for nedbringelse af udledning fra de regnbetingede udløb end i kommunens oprindelige handlingsplan. Endvidere oplyser amtet, at der i år er konstateret en forbedring af vandløbskvaliteten i forhold til tidligere år.«

Jeg finder, at miljøbeskyttelsesloven giver amterne tilstrækkelige muligheder for at håndhæve kommunale udledningstilladelser.

Spm. nr. S 435

Til miljø- og energiministeren (10/11 2000) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren oplyse, om han agter at tage initiativer for at sikre, at et amt med henvisning til nødretslignende betragtninger i højere grad bør fravige de bestemmelser om vedligeholdelse af et amtsvandløb, der er fastsat i vandløbsregulativet?«

Svar (20/11 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Som jeg oplyste i min besvarelse den 11. oktober 2000 af spørgsmål nr. S 52, stillet af den samme

spørger, er det op til vandløbsmyndigheden at skønne, om der i enkeltstående tilfælde foreligger en situation af nødretlig karakter, der nødvendiggør en ekstraordinær oprensning af vandløb udover det, der er fastsat i regulativet, og med de ekstra omkostninger, det indebærer. Efter min opfattelse er der ikke behov for at ændre på dette forhold.

Spm. nr. S 439

Til miljø- og energiministeren (10/11 2000) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor høringsudkast til bekendtgørelse om genanvendelse af restprodukter og jord til bygge- og anlægsarbejder fastholdes med enkelte ændringer efter endt høring, når Miljøstyrelsen erkender, at den er »meget teknisk og svært tilgængelig og derfor har kunnet give anledning til overfortolkning af de nye regler for, hvornår og hvor hyppigt der skal gennemføres jordanalyser«, og et enigt Folketing har tilkendegivet, at det ønsker en så ubureaukratisk regulering som mulig, samt der under overskriften »19. Ubureaukratisk administration« på side 3 i betænkning over forslag om forurenede jord anføres følgende: »Ministerens har givet tilsagn om, at der med udgangspunkt i lovforslagets bestemmelser om jordflytning lægges op til, at der skal ske en udmøntning i bekendtgørelser, som kan gøre området så administrerbart og så ubureaukratisk som muligt, således at entreprenøren kun skal fremsende brev om anmeldelse til én myndighed (kommunen, hvor opgravning finder sted) samtidig med, at styringen af den forurenede jord fastholdes. En bekendtgørelse om genanvendelse af jord i bygge- og anlægsarbejder er allerede i offentlig høring. Ministeren præciserer, at der kun skal anmeldes til én myndighed ved jordflytning til deponerings- og behandlingsanlæg?«

Svar (20/11 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Bekendtgørelsen om genanvendelse af restprodukter og jord til bygge- og anlægsarbejder er ændret på en række punkter som følger af den